

Zasady Ładu Korporacyjnego określone w uchwale 218/2014 KNF, od których Bank Spółdzielczy w Sztumie odstąpił.

1. Zasada wynikająca z § 8 ust. 4 w sprawie tworzenia przez Bank możliwości elektronicznego udziału członków w Zebraniu Przedstawicieli. Realizacja tej zasady ze względów technicznych i finansowych nie ma uzasadnienia. Wszyscy członkowie są powiadamiani imiennie o zebraniach grup członkowskich, na których wyrażają swoje opinie o projektach uchwał, które będzie podejmowało Zebranie Przedstawicieli. Zebranie Przedstawicieli nie może podejmować uchwał, które nie były przedmiotem obrad zebrań grup członkowskich. Statut upoważnia każdego z członków do osobistego w nim udziału, jako obserwatora. Członkowie mają dostęp do uchwał Zebrania Przedstawicieli i są informowani corocznie przez Zarząd i Radę Nadzorczą o realizacji uchwał. Ponadto liczne przedstawicielstwo członków (delegatów na Zebrania Przedstawicieli) wybranych w trybie tajnych wyborów przez członków poszczególnych grup członkowskich, utrwała demokratyczne zasady funkcjonowania Banku, jako spółdzielni. Dodatkowo system wyborów do Rady Nadzorczej spośród wszystkich członków nie ogranicza reprezentacji w Radzie jedynie do członków delegatów.
2. Zasada określona w § 9 ust. 6 zaleca rozwiązywanie przez Bank konfliktów między udziałowcami. Wchodzenie przez Bank w konflikty między udziałowcami nie jest możliwe do zrealizowania. Ingerencja w konflikt między ludźmi, chociaż powiązanymi przez członkostwo Banku, wymagałoby zgody obu stron. Aby ingerencja była skuteczna Bank musiałby mieć status sądu polubownego lub mediatora, który zaakceptują indywidualnie udziałowcy. Problematyka takich konfliktów może być bardzo szeroka, wykraczająca poza zadania statutowe i ustawowe Banku. Natomiast przypadki wystąpienia konfliktu między członkami na tle działalności Banku w sposób oczywisty muszą być przedmiotem zainteresowania ze strony Zarządu lub Rady Nadzorczej, aby niekontrolowany przebieg takiego konfliktu, nie wpływał negatywnie na reputację Banku.
3. Zasady zawarte w § 12 ust. 1 i 2 mówiące o odpowiedzialności członków za niezwłoczne dokapitalizowanie Banku i poprawy jego płynności, merytorycznie zasadne, bo wyrażające oczekiwany stosunek właścicieli do przedsiębiorstwa w momentach zagrożenia, ale w obecnych warunkach – określonych znacznymi ograniczeniami wynikającymi z zaleceń nadzorczych, dotyczących między innymi decydowania o nadwyżce bilansowej, podnoszenia wymogu w zakresie współczynników kapitałowych, wymogów płynnościowych – nierealne do wprowadzenia jako obowiązek członka. Wymagałby one zgody członków na poddanie się egzekucji takiego obowiązku, gdyby były wpisane w statut. Niewątpliwie wystąpienie takiej sytuacji, w której koniecznym byłoby uzupełnienie funduszy w trybie dopłat udziałów, musiałoby być przedmiotem decyzji grup członkowskich i Zebrania Przedstawicieli. Dla takiego celu jest zapewne określona zasada opisana w § 9 ust. 4 *Zasad*. W takiej sytuacji członkowie dobrowolnie będą musieli rozstrzygać, czy zgadzają się dokapitalizować Bank. Można i należałoby podjąć taką dyskusję z członkami w celu określenia granic i rzeczywistych szans na uzyskanie akceptacji dla odpowiednich zmian w statucie. Ponadto zastosowanie rozwiązań w sferze funduszu udziałowego będzie przedmiotem rozstrzygnięcia przez udziałowców w momencie realizacji zmian wprowadzonych w ustawie o funkcjonowanie banków spółdzielczych.

4. Zasada wynikająca z § 19 ust 2, zakłada ustanowienie struktury Rady Nadzorczej opartej na uzupełnianiu się przez członków wiedzą obejmującą cały zakres działalności Banku. Prawo Spółdzielcze określa zasadę wyboru członków Rady Nadzorczej wyłącznie z pośród członków Spółdzielni, a to ogranicza możliwości ustanowienia trybu wyborów w taki sposób, aby dobierać członków zgodnie z ww. strukturą. Wybór członków Rady Nadzorczej może zbliżać się do postulatu wyrażonego przez KNF jedynie przez zaostrenie kryteriów kwalifikacyjnych kandydatów, ale kosztem demokracji wewnątrzspółdzielczej dającej równe szanse członkom o równych prawach i obowiązkach. Zasadę doboru członków Rady Nadzorczej mogą stosować właściciele banków spółek akcyjnych, którzy członków Rad Nadzorczych ustalają w innym trybie. W przypadku Banku Spółdzielczego dobrze zorganizowana kontrola wewnętrzna, kontrola Rady Nadzorczej, Komitet Audytu, biegły rewident odbierający bilans, audyty KNF oraz audyty w ramach IPS i zasada określona w § 25 ust. 3 uchwały KNF, są wystarczającą rękojmią spójnego i skutecznego nadzoru nad działalnością Banku.
5. Zasada określona w § 22 ust 1. odnosząca się do zapewnienia w Radzie Nadzorczej udziału członków niezależnych nie może być zrealizowana z powodu, o którym mowa w pkt. 4. Zasada określająca wybór członka Rady Nadzorczej spośród członków Spółdzielni wyklucza jej zastosowanie, bo zawsze będzie to związany z Bankiem członek, który korzysta z jego usług, a więc jest w relacjach gospodarczych.
6. Zasady określone w rozdziale 9 „wykonanie uprawnień z aktywów nabytych na ryzyko klienta” nie mają zastosowania w Banku, który takich czynności nie wykonuje i nie ma do nich uprawnień.